



**De Iure Ac Potestate Romanorvm Pontificvm,
Imperatorvm, Regum ac Episcoporum**

Alvarez Guerrero, Alfonso

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 A 2069

An res ecclesiæ possint alienari & aliqua de Reuerendissimis Cardinalibus.
ca. xxiiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63477](https://nbn-resolver.de/urn-resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-63477)

singulis ecclesijs, hoc verum, nisi consuetudo aliter se habeat. Sed plures sunt casus, in quibus quarta non debetur Episcopo, videlicet de relicto factio vni ex fratribus minoribus. Bal. in l. si quis ad declinandum. s. in omnibus. C. de Epis. & cler. & ibi videbis multa de hoc. & per Pau. & doct. in l. id, quod pauperibus, eo. tit. & vide Rom. in auth. similiter, ad leg. Falso. sed attendenda est consuetudo loci, que multum operatur. Et de hoc vide Gratianum in respons. cxliij in ij. par. Et ex diuturnitate temporis presumuntur omnia solennia interuenisse. Gratianus ubi supra, & vide Alex. in consil. ccxix. in vj. par. & vide docto. in l. qui in aliena. s. interdum. f. de acqui. hære. Item contra sortis legos per viam inquisitionis procedunt. & de sortilegii vide tractatum Pauli in v. volum. tractatum, in fol. 234. & v. de infra in illo Spec. c. lxij.

AN RES ECCLESIAE POSSINT ALIENARI, & aliqua de Reuerendissimis dominis Cardinalibus. Cap. XXIIII.

S U M M A R I V M.

- 1 Res ecclesie an sine capituli consensu ab Episcopo alienari possunt: fallit nisi alter consuetudo se habeat. & num. 2.
- 2 Hoc de iure canonico alienatio rei ecclesie aliam requirit solennitatem, quam de iure ciuili inductam, fallit in alienatione verum ecclesiasticarum fratrum Predicatorum sancti Dominici, necnon fratrum sancti Augustini & num. 4. 5.
- 3 Prelatus administratione priuandus est, qui sine solennitate res ecclesie distrahit.
- 4 Pontifex an possit sine Cardinalium consensu ecclesie ciuitates in feudum dare, & quid de castro, & alienatione verum cuiuscunq; ecclesie. & num. 8.
- 5 Soli Pontifici facultas data est, laico temporalem iurisdictionem concedendi.
- 6 Solus Papa an possit sine Cardinalibus ardua negotia gerere.
- 7 Episcopi quo ad ordines Papa sunt aequales, remissive.
- 8 Characteris impressio in septem ordinibus sit, & quid sit character.

- racier, & alia plura, remissiue.
- 13 Cardinales beatissimos Apostolos representant, & Pape tanquam principi auctoritatem.
- 14 Cardinales partem introitum camerare habere debent.
- 15 Tempore Pontiani Pontificis fuerunt ducenti, & triginta Cardinales.
- 16 Non habent Cardinales maiorem dignitatem quam Episcopi, sed maius officium.
- 17 Multa circa materiam Cardinalatus, per Ludou. Romanum, consil. fin.
- 18 De numero. & qualitate Cardinalium, remissiue.
- 19 Omnes Apostoli fuerunt Episcopi, & Episcopatus propriè est dignitatum culmen.
- 20 Ex quibus causis possit Episcopus ecclesie bona alienare.
- 21 Licentia alienandi concedenda Episcopo per Papam, vel clericu per Episcopum, debet esse specialis.
- 22 In alienatione res ecclesiastica, que requirantur.
- 23 Vasallus possitne sine prelati consensu feudum vendere, remissiue.
- 24 Episcopus an vendere possit iurisdictionem suam.
- 25 Clericu, de bonis per ecclesiam acquisitus, virum testari possit.



Tan Episcopus possit alienare res ecclesie pretiosas sine consensu capituli. Respon. per c. j. de his, que sunt a prelatis. xij. qua st. ij. sine exceptione. & in Spec. de his, que sunt a prelati. in prin. Quod intellige, si ecclesia capitulum habeat, quo casu requiritur consensus canonicorum, videlicet subscriptione eorum accidente. d. c. j. & ibi lo. alias vero non requiritur subscriptio, secundum Archidi. d. c. sine. Sed si ecclesia non habet capitulum, ut ecclesia Tusculana, sunt adhibendi honestiores clericorum suorum diocesis. xij. q. ij. placuit, de officio ordinis pastoralis, de appello. c. fin. facit. Vbi absunt, de tut. & cura. dat. ab his. Item intellige, nisi magna necessitas subsistat ecclesie; quia tunc etiam pretiosas potest alienare Episcopus sine consensu capituli, secundum Archidi. xij. quæst. ij. c. terrulas, ut refert, & sequitur Bal. in c. vii. colum. qui feu. dar. possit in usu. feud. Vbi etiam

etiam ponit Bal. quæ prælati possunt in consulo Papa alienare, & quæ non. † Idem intellige, nisi consuetudo aliter se habeat, quæ facit valere contractum alienationis rei ecclæsiæ cum minori solennitate, quam à iure sit introducta, secundū Inno. in c. statuimus, de transact. Archi. & docto. poss. glo. in d. c. dudum, de rebus ecclæs. non alien. Bal. aliter loquitur in authen. hoc ius porrectum, iij. colum. C. de sacrosan. ecclæs. Vbi vide, & per Inno. in c. ea noscitur, de his, quæ fiunt à præla. & in c. iii. de consuē. vide Pau. de Castr. in l. diuturna. ff. de legib. † Hodie de iure canonico alienatio rei ecclæsiæ requirit aliam solennitatem, quam inductam à iure ciuili, per authen. hoc ius porrectum, de sacrosanct. ecclæs. cum requiratur forma tradita in c. sine exceptione, xij. quæst. ij. & in c. j. cum glo. de reb. eccl. non alien. in vj. vt dixit Bart. in e. authen. hoc ius porrectum. † Et notadictam solennitatem non requiri in alienationi bus rerum ecclæsiasticarum fratrum Prædicatorum sancti Dominici, secundum Archi. xxvij. quæst. j. c. de viduis. & Bald. in c. causa, de sent. & re iudi. & in authen. si qua mulier. v. colum. & in authen. hoc ius porrectum, vij. colum. C. de sacrosan. ecclæs. † Secus tamen dicitur in alienatione rei ecclæsiæ fratrum sancti Augustini, vt dicit Ang. in authen. de non alienan. s. vt autem. Hodie tamen per consti. Pauli indifferenter prouisum est, vt nullatenus teneat alienatio rerum cuiuscunque ecclæsiæ. & ista constitutio ubique seruatur. Sed an requiratur auctoritas, & solennitas iuris in alienatione rei sterilis, & minimæ, dic, quod sic, si necessitas subsit, xij. quæst. ij. c. terrulas. Immo Episcopus alienans rem minimam nō punitur, vt ibi not. per glo. in c. i. vij. quæst. iiiij. quæ dicit verū, si res ipsa, licet minimæ, sit inutilis ecclæsiæ; nam si utilis sit, quomodo puniendus est alienans, vt dicit d. c. j. & sic concordatur cum d. c. terrulas. quod bene nota. Minoris tamen prædium, etiam sterile non potest alienari, secundum Bart. not. iiij. in l. ij. C. de agri. & censi. lib. xj. † Adde priuandum esse administratione prælatum, qui sine solennitate res ecclæsiæ distrahit, l. iudicemus. & ibi Barto. & docto. C. de sacrosan. ecclæ. vide in c. ij. de rebus ecclæs. non alienan. in vj. Incidenter quæritur,

7 tur, tan Papa possit sine consensu Cardinalium dare in
 feudum ciuitates ecclesiarum? Respon. non: sed castra sic, se-
 cundum Bald. in l. pen. C. de bon. quælibet. vbi etiam subi-
 dit, posse Papam viderem de rebus ecclesiarum. Et addit. qd' Pa-
 pa potest concedere in feudum res cuiuscunque ecclesiarum
 secundum Bal. in c. pen. qui seu. da. poss. quinetiam potest
 Papa sine consensu Cardinalium alienare de bonis eccl-
 esiarum, ut notatur in cap. ad audientiam. & ibi docto. de pr-
 script. licet contrarium not. xij. q. ij. c. non licet Papæ. Et
 ibi vide per Archi. & per Ioan. And. in c. super eo, de ha-
 re. in vj. ¶ Potest etiam solus Papa concedere laico iurisdic-
 tionem temporalem, & alia iura pertinentia ad Romanam ec-
 clesiam, vt in d. c. ad audientia, & ibi doct. dicit tamè Pan-
 de Cast. in l. j. ff. de legib. quod Papa nihil graue facere po-
 test sine Cardinalibus. Sed hodie proutum est aliter per
 constitutiones sacri consistorij, loquuntur Reuerendissimi
 10 Cardinales. ¶ An autem solus Papa possit sine Cardinali-
 bus facere negotia ardua, Ioan. And. in d. c. super eo, de ha-
 re. in vj. dicit, quod non. Quod est verum de potestate or-
 dinaria, secus vero de potestate absoluta: quia omnia po-
 test, vt tenet Alberi. de Rosa. in d. rub. ff. de legib. & docto.
 in d. c. super eo. & Paul. de Castr. vbi supra. Quæ omnia
 nota perpetuo, licet de his nihil ad nos, & dixi in libro
 meo de concilio generali indicendo. Et Cardinalatus est
 officium. ita Bald. in c. bonæ, de postula prælat. Quod of-
 ficium consistit in consulendo Romano Pontifici. Itaque
 Cardinales consiliarij sunt, vt in c. fundamenta. §. decet,
 11 de elect. in vj. ¶ Sed Episcopis sunt æquales Papæ, quo ad
 ordinem: & de hoc vide Augustinum in tractatu de po-
 12 state ecclesiastica, in q. j. vbi etiam dicit: ¶ Characteris im-
 presio sit in septem ordinibus. & vide in libro meo de ge-
 nerali concilio. c. xvij. Et character quid sit, vide Anto in
 rubr. de sacramen. non iterandis. Et vide de charactere in-
 no. & Hostiæ. in rubr. de baptis. & in c. fin. Et de charactere
 ordinis dic, quod est figura intellectualiter indelebilis, per
 quam ordinatus a non ordinato in die iudicij discernetur.
 & ibi Anto. vbi supra. Successerunt enim loco Aposto-
 rum, c. in novo testamento, xxij. distinct. Et Apostoli fuc-
 ruit

tunt æquales Petro, quoad ordines, vt in d. c. in nouo. Et licet Papa sit maior eis, sunt tamen vocati ad partem sollicitudinis, c. ad honorem, de author. & vsu pal. & Papa appellat Episcopos fratres, c. quām graui, de crim. sal. Et sicut gulariter dixit Spe. in tit. de legat. §. j. quod quilibet Episcopus est quod ad quædam Vicarius Iesu Christi. allegat c. mulier, xxxij. quæst. v. & est tex. melior de corpore iuris in Clement. si quis suadente, de pœnis. Et Episcopi sunt sanctissimi Christilegati ecclesie, vt in d. c. fundamenta, de electio. in vj. & Barba. in tracta. de præstantia Cardinallium in j. q. iiiij. colum. dicit: Cardinalatus est minor Episcopatu. Dicit etiam, quod Cardinalatus est de iure positio Romanorum Pontificum introductus. Dicit etiam, quod tex. in c. per venerabilem, qui filij sint legit. loquitur de Episcopis, non de Cardinalibus. & dicit Panor. quod Episcopus est maior presbytero Cardinali, vt not. glos. in d. c. quanquam, ij. q. vij. dicit etiam, quod non est differencia inter antiqua tempora, & moderna. & de hoc vide Barba in d. suo tractatu in q. j. colum. vij. Et in colum. ix. dicit, † quod Cardinales repræsentant beatissimos Apostolos, & assistunt Papæ, tanquam principi, qui est Vicarius Christi, & Petri successor, & summum Pontificem eligunt, & constituant: de iure enim diuino exordium sumpserunt, vt in c. per venerabilem. §. rationibus, qui fil. sint legit, licet alij docto, contradicant, quod Romani Pontifices soli in ecclesia Dei Cardinales introduxerunt, teste Archid. in c. vbi periculum, de electio. in vj. vbi refert, Pontianum Papam introduxit Cardinales ad sepeliendum mortuos, & baptizandum infantes, & Sylvestri fecit Cardinales in Concilio generali, vt in cap. præful. ij. q. iiiij. ita Oldra. in consi. lxij. & legitur in Chronicis. Et in iudicando, & consulendo statutus Chronicis, vt per Barba. in d. colum. ix. Sed tu vide circa materiam dominorum Cardinallium Ludo. Roma. in consi. fin. vbi omnia inuenies. † Sed Cardinales debent habere partem introitus cameræ, vt in cap. vbi periculum. §. prouisiones, de electionib. in vj. Et non est à iure taxatus certus numerus Cardinalium, sed est in arbitrio Papæ: debent tamen esse plures,

vt per tex. & docto. in c. vbi periculum, de electio. in vj. & in Clemen. ne Romani, de electio. & ibi dicit Cardina. in
 15 ver. porro, † quod aliquando fuerunt ducenti, & triginta
 Cardinales, tempore Pontiani: & Marcellus Papa consti-
 tuit xv. propter baptismum, & sepulturas hominum. Et vide
 Calderi. in consi. j. tit. de translat. prælat. Sed Cardinalis
 maiore est officio, non dignitate. & Cardinales in suis pa-
 rochijs tenent locum Episcoporum, Cardi. in Clemen. ij.
 §. irritum, de electio. & vide Alexandrum in rubr. de iuri-
 dict. omn. iud. dicentem: † Non habent Cardinales maio-
 rem dignitatem, quam Episcopi, sed habent maius officio.
 allegat Bar. in l. j. 5. si quis. ff. de appella facit tex. in c. Ab-
 bate, de elect. lib. vj. & notatur per domi. Abba. in c. ecclia-
 sia vestra, vlt. de electio. & in c. ij. de clericis non resid. & cl-
 glos. reputata sing. in d. c. quanquam, ij. quæst. viij. in glo-
 fin. quæ dicit: Episcopum esse maiorem presbytero Car-
 dinali, scilicet dignitate, respectu ordinis Episcopalis: not
 enim reperitur ordo maior Episcopatu. Vnde Papa deno-
 minando se ab ordine appellat se Episcopum, vt legitur &
 notatur in procœmio Sexti. & ibi per glo. in verbo, Episco-
 pus. Vbi tamē Cardinales æquiparantur procōsulibus, &
 Episcopi præsidibus. vt in c. ij. de offi. deleg. in vj. Et pro-
 consul dicitur tantum spectabilis, & præses dicitur cla-
 rissimus, vt notatur in rubr. de offi. proconsul. & in rubr.
 de offi. præsidis. Sed tu d. c. quod tex. in d. c. ij. loquitur in
 Cardinalibus legatis, qui semoti erant à latere Pontificis.
 ita Alexan. in d. rub. de iurisdict. omn. iud. Itaque Car-
 dinales sunt digniores in curia, quam extra curiam. teher-
 tiam expresse Bald. in rub. ff. de offi. procons. & Ludo. Ro-
 manus in d. consi fina. dicit multa circa materiam Car-
 dinatus. i. de Romanae ecclesiæ consiliarijs, & Papæ coad-
 iutoribus, qui in executione Pontificalis officij illi sem-
 per fuerunt, licet non sub Cardinalium nomine, sed sub-
 lio: ita Romanus addens Cardinales Apostolos repre-
 sentare, eo quod aſſistant Papæ, qui est Christi vicarius. Et de-
 monstrat, non recte dixisse Archid. in c. vbi maius pericu-
 lum, de elect. in vj. referentem ex Chronica Martini, Car-
 dinales initium habuisse tempore Pontiani Papæ, & Mar-
 cellini

cellini, qui fuerunt anno ccciiij. in vrbe Romana constituit
propter baptisina, & sepulturas mortuorum.

† De numero, & qualitate Cardinaliū vide in historia
Concilij Basiliensis in sessione xxiiij. & ibi fuit statutus nu-
merus xxiiij. de omnibus Christianitatis regionibus. &
ibi dicitur: Sint viri in scientia, moribusque, ac rerum ex-
perientia excelleentes, non minores triginta annis, Magis-
tri, Doctores, seu Licentiati cum rigore examinis in iure
diuino, vel humano. Sit saltem tertia, vel quarta pars de
Magistris, aut Licentiatis in sacra scriptura. Inter hos au-
tem viginti quatuor poterunt esse admodum pauci filii,
fratres, aut nepotes Regum, seu magnorum principum in
quibus cum circumspectione, & maturitate morum com-
petens literatura sufficiat, licet in scriptura sacra semper
inueniē Episcopos, & nō Cardinales. Ita beatus Petrus in
cano. c. iij. Conuerſi estis nunc ad pastorem vestrum, & E-
piscoporum animarum vestram. Et scriptum est: Et E-
piscopatum eius accipiat alter. Scriptum etiam est: Opor-
ter enim Episcopum sine crimine esse: & qui Episcopatum
desiderat, bonum opus desiderat. dicitur etiam: Episco-
patus unus est, in cap. loquitur, xxiiij. q. j. Et Paulus dixit
maioribus natu ecclesiē Ephesinō: Attendite vobis, & v-
niuerſo gregi, in quo vos spiritus sanctus posuit Episco-
pos, Actuum xx. Itaque Episcopatus de iure diuino est. &
vide supra in c. j. de electione sum. Pontif. ad fin. cap. † Et
notabis, quod omnes Apostoli fuerunt Episcopi, c. loqui-
tur, xxiiij. quæst. j. & in d. cap. in nouo testamento. Et Epi-
scopatus propriè est dignitatum culmen, vt in c. venerabi-
lis. de p̄. eben. & Panōr. in c. solitæ, de maio. & obedien. Et
ideo præsunt Principibus temporalibus: & Reges, & Prin-
cipes debent assurgere in aduentum Episcoporum, & sun-
ponendi ad partem dexteram. ibi videbis per Abba, & clâ-
rè pater, quod ordo prelationis processit à Deo in veteri
testamento, in nouo à Christo. Et quod huiusmodi statu-
tum sit nullatenus contemnendum, probat Augustin. in c.
ecclesiasticarum, xj. dist. & dixi latissimè in libro meo de
generali Concilio celebrando, c. xv.

† Ex quibus causis poterit Episcopus alienare bona ec-
clesiæ
N

clesiae, dicitur, quod ex causa necessitatis, quia debitum
urget. Item ex causa pietatis, ut pro redemptione captiu-
rum, vel pro alimonia pauperum. Item ex causa utilitatis,
vel in commoditatis. glo. sing. in c. j. xij. q. ij. An requiratur
tractatus in alienatione rerum ecclesiasticarum, dic, quod
sic, saltem vnicus, c. j. de reb. eccles. non alien. in vj. glo. in
extrauag. c. si religiosus. g. veru, de electio. Ioan. And. in ad-
dit. ad Spe. tit. de loca. g. sequitur, vers. scias. Vbi dicit esse
verum, nisi in monachis nigris sancti Benedicti, vigore
constitutionis dicti ordinis requirentis tractatus duorum
dierum interpolatorum. Et quae sit forma tractatus, vide
in Spe. vbi sup. d. t. de loca. g. sequitur. Sed debet instru-
mentum fieri per se de ipso tractatu. In alienationibus ad vitu-
non requiritur tractatus, per c. possessions, xvj. q. j. &
illud, ij. q. vj. nisi Episcopus faciat in fraudem ecclesiae,
21 Episcopus, xij. q. ij. † Et licentia alienandi concedenda
piscopo per Papam, vel clero per Episcopum debet esse
specialis, c. ij. de reb. eccle. non alien. in vj. facit c. ij. de pra-
cod. lib. & c. qui ad agendum, eod. lib. vj. de procurato. glo.
in Clemen. de offi. ord. not. in l. magis puto. g. ne tamen.
de re. eo. qui sub tut. l. obes. C. de prædi. mi. Et aliena-
rei ecclesiae solenniter facta per Episcopum, vel clericum
in casu prohibito non valet secundum veram, & commu-
 opin. ita Anto. in c. j. de in integ. restit. & ibi Inno. nisi esse
utilis ecclesiae. Et vide de hoc text. & docto. in fin. de reb.
eccle. non alien. in vj. & vide docto. in c. ad aures, de reb.
22 eccle. non alien. † Et in alienatione rei ecclesiastice requi-
runtur duo, ut adhibeantur solennitates, & ut fiat in casu
licito; alias est ipso iure nulla: & solennitates adscribun-
tur in c. tua, de his, quae fiunt a prelatis. & in c. sine exce-
ptione, xij. q. ij. Sed aduerte, quod cum agitur de aliena-
tione rei ecclesiastice, requiritur consensus expressus capi-
tuli, non autem tacitus. tex. est iuncta glo. in c. j. de reb. ec-
cle. alien. vel non. lib. vj. & c. sine exceptione, xij. q. ij. Erde-
bent canonici consentire, & se subscribere. Panor. in c. ir-
rita, de his, quae fiunt a prela. sine conf. capit. Sed in rebu-
minimis consensus tacitus requiritur. Panor. in c. v. et super
de reb. eccles. non alien. Et intellige, quod est necessaria
COR

consensus capitulo in alijs, quæ sunt communia inter Episcopum, & Capitulum, Panor. in c. cum vos, de his, quæ sunt à prælati sine consen. capi. Nam si bona prælati sunt distincta à bonis capitulo, sufficit sola concessio prælati, quia solum agitur de præiudicio suo. Panor. in c. continetur, de his, quæ sunt à prælati. & Freder. de Senis in cons. liij. docto. in c. conueniens, de transact. Host. in summa. g. fin. Et ecclesia potest agere contra prælatum alienantem, ut puniatur de delicto suo, & est pena depositionis, ut in c. monemus, xij. q. ij. Vide glo. & docto. in c. quod sicut, de electio. † An vasallus possit vendere feudum sine consen. 23 su prælati; vide Aluarot. in vñibus feudor. in c. quæ sit prima cau. ben. admi. Et vt istam materia prolixam relinquamus, norabimus vltimo pro complemento, quod quatuor sunt castis principales (vt dixi) in quibus res ecclesiæ licet alienantur, necessitatis, utilitatis, pietatis, & quartus in commoditatis cauia, vt quia res alienanda est magis dam- nosa ecclesiæ, quam utilis, ita Pan. in c. nulli, de reb. eccl. non alic. Quando præscriptio, vel ius commune est contra ecclesiam, consilium prælati præiudicat, & notat. Panor. in c. si diligenti, de præscrip. & vide Panor. in c. fin. de præscrip. quia si voluntariè constitetur, non præiudicat eccl. si per confessionem deuenitur ad distractionem de re immobili: quia quod nō potest dicere, nō dicitur posse facere indirecte. Abb. in c. fin. de præscrip. Et Episcopus potest propter indigentiam nouæ ecclesiam ædificare, ut per tex. & doct. in c. fin. de eccl. ædific. vel repar. & de redditibus, qui supersunt, tenetur conferre ad constructionem, seu reparationem ecclesiæ, vt in c. de his, eod. tit; & vid. in c. j. † Sed Episcopus non potest vendere suam iurisdictio- 24 nem Episcopalem, vt in c. j. ne prælati vices suas. Sed alij fructus ecclesiæ bene possunt vendi vnicuique, vt per Abb. in d. cap. j. & c. querelæ. An Episcopus successor teneatur stare colono, vide Anto. de Bur. & vide Abbatem in c. querelam, eo. tit. ne prælati vices suas. Vide per Alexan. & docto. in l. si filiofam. g. si vir in quinquennium. ff. sol. matri. Et fructus ecclesiæ vacantis debent reseruari futuro suc-cessori, vel ecclesiæ, & non valet contraria consuetudo

in ecclesijs cathedralibus, vel collegiatis, vt per Philippū Fran. in c. præsenti, de offi. ordinan. in vj. Et vide text. in c. quia sæpe, de electio. eo. lib. vj. & vide doct. in c. relatum, de testamen. sed dicitib[us] Panor. quod bona acquisita per prædecessorem nō cedunt lucro successoris, sed debet hic dispensare, sicut dispensata alia bona ecclesiæ. Et ibi dici-
tur, † quod clericus non potest testari de bonis per eccl[esi]am acquisitis, sed de acquisitis aliquo iusto artificio po-
test testari. ibi videbis. Et solus prælatus potest repudiare
legatum, vel hæreditatem delatam eccl[esi]æ. Iason latè in
l. legatum, de lega. j. & ibi vide, quid de tute. sed Alexan-
drit ibi, quod communis opinio est in cōtrarium. & hæc
est veritas. Sed olim in primitua eccl[esi]a non erat pro-
prietas apud eccl[esi]as, sed volentes conferre bona sua ve-
debant, & pretium offerebant regen[is]. Sed postea fuit con-
stitutum, eo quod sic melius subueniretur constitutus in
necessitatibus, vt proprietas non venderetur, sed reser-
etur eccl[esi]is, & ex redditibus alerentur indigentes, vt in
c. videntes, xij. q. j. licet à principio nascientis eccl[esi]æ, ec-
cl[esi]æ nulla tenebant bona, nec prædia possidebant, vel a-
lia immobilia bona, nec longo tempore tenuere. Immo
clericis, & religiosis, ac cæteri eccl[esi]æ ministri more Apo-
stolico, vt in Actibus Apostolorum subiicitur, & xij. q. j.
per totum, viuebant, & vixerant vsque ad tempora beati
Urbani Papæ martyris huius nominis primi, qui post Ca-
lixum primum etiam martyrem in cathedra Petri circa
annum Christi ccxx. immediatè sedidit. Et de istis videbis
repetitionem Benedicti in c. Rainutius, de testamen. in j.
decisione.

Sed omnino vide xij. quæst. j. vbi clericis nullo modo
licebat habere proprium. & ibi vide c. futuram. & c. viden-
tes. & in c. ex his, dicitur: Episcopus ex rebus eccl[esi]æ si-
bi, & suis necessaria sumat. & in c. nulli Episcorum, di-
citur: Non licet Episcopo res eccl[esi]æ in suos v[er]sus con-
uertere.

DE AVCTORITATE EPISCO-
pali. Cap. XXV.

SVM.